

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Miluše Doškové v právní věci **žalobce: V. B.**, zastoupený JUDr. Janou Jankotovou, advokátkou se sídlem Sokolovská 124, Praha 8, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2007, č. j. OAM-10-279/LE-C09-C09-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2007, č. j. 47 Az 24/2007 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Jankotové **se určuje** částkou 4800,- Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2007, č. j. 47 Az 24/2007 - 22, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2007, č. j. OAM-10-279/LE-C09-C09-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, neboť žadatel podal žádost s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel v kasační stížnosti, že žalovaný i soud vycházeli při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany z neprokázaných skutečností a věc je posouzena podle důkazně nepodloženého úsudku, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz, v němž dospěl k závěru, že byla-li žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu. V souzené věci není sporu o tom, že jelikož stěžovatel od roku 1998 pobýval na území České republiky nelegálně, hrozilo mu správní vyhoštění, a z toho důvodu požádal o udělení mezinárodní ochrany; tato skutečnost vyplynula z výpovědi žalobce, proto nelze tvrdit, že žalovaný rozhodl na základě nepodloženého úsudku. Pokud stěžovatel namítá, že rozhodnutí žalovaného, jež mu bylo doručeno, neobsahuje datum, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že datum vydání rozhodnutí je náležitostí správního rozhodnutí stejně jako podpis. Přitom Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 27. 10. 2004, č. j. 3 Azs 277/2004 - 70, www.nssoud.cz, podle něhož absence podpisu oprávněné osoby na stejnopisu rozhodnutí nezakládá vadu takového rozhodnutí, pokud je ve správním spise založeno vyhotovení rozhodnutí podepsaný oprávněnou osobou. V souzené věci pak správní spis obsahuje originál rozhodnutí obsahující datum jeho vydání.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 2100,- Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 4. 2008 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 2 x 300,- Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyni žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu